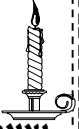

בס"ד כו' תשרי ה'תשפ"ו
הדלקת נרות - 17:47
צאת השבת - 18:36
רבנו תם - 19:14

שעון קיץ - מהלוח המדויק של "אור החיים" ע"פ "אופק תל אביב"

שְׁנֵה עֶשְׂרִים וְחֲמֵשׁ - עלון מס' 1274
@ **"שבת מברכין החודש"**, לא אומרים **"צדקתך"**.
@ **"ר"ח חשון יחול בימים רביעי וחמישי הבעל"ט**.
יחדשוהו קב"ה, לששון ולשמחה, לישועה ולנחמה,
לפרנסה טובה ולבשורות טובות ולגשמים בעיתם, אמן.
@ שבת הבאה ג' חשון אזכרה למרן הראשל"צ רבנו עובדיה יוסף זצ"ל

כפטידין: "כזה אכר"
(ישעיה מב')
מרתק - ראו בעמוד 2
מכל מלמדי השכלתי

שבת מנוחה

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

פרשת בראשית

"בסימנא טבא"

הרה"ג יצחק יוסף שליט"א
יחל את שיעורו בלויין
בבית הכנסת "אוהל מועד"
במוצ"ש בשעה 20:30

מעייני הפרשה:

- סדר בריאת העולם - "יהי אור".
- יצירת האדם - נזר הבריאה.
- באה שבת באה מנוחה.
- יצירת ה"עזר כנגדו".
- חטא אכילת הפרי ועונשו.
- ריב קין והבל - ראשיתו קנאה ואח"כ שנאה ובסופו רצח.
- ראשיתם של יושבי אוהל ומקנה תופשי כינור ועוגב.
- תקופת למך וחוֹנֶן.
- "האכזבה" - "כי נחמתי כי עשיתים".

רמזים על פסוק ראשון של בראשית
בפסוק הראשון של בראשית יש שבע מילים כנגד ימי השבוע.
"בראשית" = שש אותיות כנגד ששת ימי המעשה. ובפסוק הראשון יש שש פעמים האות א' כנגד ששת אלפים שנות **קיום העולם**. ובפסוק הראשון יש 28 אותיות כנגד 4 שבועות שיש בחודש.
"הא יסופך ראשי ואתה תשופנו עקב" (ג, טו).
יצר הרע לוכד את האדם על-ידי שהוא מפתה אותו להיות 'ראש'. הוא משריש בליבו גאוה והתנשאות. העצה לזה היא "ואתה תשופנו עקב" להכריע אותו על-ידי "העקב" - **מידת הענווה**. (אמרי יואב)

"ויהי ערב ויהי בקר יום אחד" (א, ה)
לפי סדר הפרשה היה לו לכתוב יום ראשון כמו שכתוב בשאר הימים שני, שלישי, רביעי, ולמה כתב **"אחד"** (רש"י).
אפשר לישב את קושיית רש"י, דהפסוק בא לרמוז שלא נטעה לומר דהיום נחשב בפני עצמו והלילה בפני עצמו, לכן אמר **שהיום והלילה נחשבים ליום אחד**. (הרמ"א)

"ואל אישך תשיקוף"
האם זהו העונש? מהו הדבר הנכון והבריא? סופי תיבות שניות **"אשת"** שהם ראשי תיבות **"אדני שפתי תפתח"** בחינת תפילה. שכל תשוקתו ותאוותו תהיה לדבוק בקב"ה, שאין עוד מלבדו, ולעסוק באהבה, יראה ושמחה בתורה הקדושה.

"ואל-קין ואל-מנחתו לא טעה ויחר לקין מאד ויפלו פניו"
"לא טעה ויחר לקין מאד" ראשי תיבות **לשלוש** מלמד שכוונת ה' יתברך היתה לטובה, בבחינת התרחקות לצורך התקרבות. אך כיוון וקין לא אחז במידת השמחה פירש שלא כשורה את כוונת ה' יתברך ולכן נפלו פניו.

"ויעש אלהים את הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת..."
ר"ת **מאה** לרקיע ובין המים אשר מעל ר"ת **מאה ברכות**... שאומרת הגמרא "השמים שמים ל-ה' והארץ נתן לבני האדם..." ועונה במקום. בתחילה לפני ברכה ולאחר מכן לאחר ברכה... (שלמה אלביליה הי"ו)

"ויהי ערב ויהי בקר יום אחד" (א, ה)
לפי סדר הפרשה היה לו לכתוב יום ראשון כמו שכתוב בשאר הימים שני, שלישי, רביעי, ולמה כתב **"אחד"** (רש"י).
אפשר לישב את קושיית רש"י, דהפסוק בא לרמוז שלא נטעה לומר דהיום נחשב בפני עצמו והלילה בפני עצמו, לכן אמר **שהיום והלילה נחשבים ליום אחד**. (הרמ"א)

פינת הניבים והפתגמים

"זָכָה - עֶזְר, לֹא זָכָה - כִּנְגָדוּ = זָכָה הָאִישׁ, וְאִשְׁתּוֹ הָיָא עֶזְר לוֹ, לֹא זָכָה - הָרִי הָיָא כִּנְגָדוֹ.
דוגמה: לאחר שפָּמָצָא ראש היְשִׁיבָה מְשָׁגִיח כְּלָבּוּ הַתְּפָאָר וְהוֹדִיעַ, כִּי זָכָה בְּעֶזְר כִּנְגָדוֹ. בְּחֻלּוֹף יָמִים אֶחָדִים נִתְאָקֵב וְצִין בְּקוֹל עֶצָבוֹ: "לֹא זָכִיתִי - הוּא כִּנְגָדִי".
מקור: וְאָמַר ר' אֱלֶעָזָר, מֵאִי דְכָתִיב "אֶעֱשֶׂה לוֹ עֶזְר כִּנְגָדוֹ" [בְּרֵאשִׁית ב יח] - זָכָה, עוֹזְרֶתּוֹ, לֹא זָכָה, כִּנְגָדוֹ [נִיבּוֹנוֹכוֹ].

אל תסרי הליכות אלא הלכות

דיני משיב הרוח ומוריד הגשם

"משיב הרוח ומוריד הגשם", הוא שבח להשם יתברך, שאנו אומרים אותו בימות החורף, בתפילת העמידה, בברכת "מחיה המתים". וכפי שמופיע בכל הסידורים.

מתחילין לומר "משיב הרוח ומוריד הגשם" החל מתפילת מוסף של חג שמחת תורה, והזכרה זו, אינה שאלה ובקשה על הגשם, אלא היא שבח להשם יתברך, ולכן הזכרה זו נקראת "גבורות גשמים", שמדברת מענין גבורותיו של השם יתברך בעולמו.

מדוע מזכירים משיב הרוח דוקא בברכת מחיה המתים?

אמרו בגמרא (ברכות לג.), שמזכירין גבורות גשמים ("משיב הרוח") בברכת "אתה גבור", שהיא ברכת "מחיה המתים", משום שהיא ברכה על תחיית המתים, ומתוך שירידת גשמים שקולה כנגד תחיית המתים, לפיכך קבעו בתחיית המתים. ושאלת גשמים ("ותן טל ומטר לברכה"), קבעו בברכת השנים, משום שברכת השנים היא ברכה על פרנסה, וירידת גשמים גם היא ענין פרנסה לעולם.

א. טעה ולא אמר "משיב הרוח ומוריד הגשם", אם נזכר קודם שאמר הברכה "מחיה המתים" אומר במקום שנוצר רק שלא יהא באמצע ענין, כגון אם נזכר לאחר שאמר "ומקיים אמונתו" אומר גם כן "לישני עפר" ואומר "משיב הרוח... מי כמוך". ואם רוצה יכול לומר לגמרי "משיב הרוח ומוריד הגשם", "מכלכל חיים". אבל אם לא נזכר עד לאחר שסיים הברכה "מחיה המתים", צריך לחזור לראש תפלת שמונה עשרה (ולא סגי שיתחיל אתה גבור, כי ג' ברכות הראשונות נחשבים כאחד, שאם סיים הברכה שלא כהוגן צריך לחזור לראש התפלה). טעה במעריב של פסח או בשחרית או במוסף ולא אמרו, אין צריך לחזור.

ב. כשאומרים בקיץ "מוריד הטל", אם טעה ואמר כן גם בחורף, אם לא נזכר עד לאחר שאמר "ברוך אתה ה'...", גומר הברכה "מחיה המתים", ואין צריך לחזור בשביל הזכרת גשם, כיון שכבר הזכיר טל, ואך אם נזכר מקודם שאמר את השם, אומר במקום דסלקא ענינא מוריד הגשם.

ג. אם טעה בקיץ ואמר "משיב הרוח ומוריד הגשם", אם נזכר קודם שאמר הברכה "מחיה המתים", חוזר ומתחיל "אתה גבור" וכו' (ואין זאת מדין חזרה, אלא כדי שתהא הברכה ניכרת שאינו אומר בה "משיב הרוח ומוריד הגשם"), אבל אם לא נזכר עד לאחר שסיים "מחיה המתים" חוזר לראש התפלה. אם לא אמר רק "משיב הרוח" ולא אמר "מוריד הגשם", אינו מזיק כלל ואומר "מכלכל חיים". אם טעה במעריב או בשחרית של שמיני עצרת ואמר, אין צריך לחזור לראש.

ד. אם טעה ולא אמר "טל ומטר", אם נזכר קודם שסיים הברכה מברך השנים, אומר שם "ותן טל ומטר לברכה על פני האדמה" וישבענו... וחותם כראוי, ואם לא נזכר עד לאחר שחתם הברכה מתפלל לחלו. ובתוך ברכת שמע קולנו, אחר "ריקם אל תשיבנו", אומר "ותן טל ומטר לברכה" כי אתה שומע תפילה... ואפילו אם לא נזכר אז רק אחר שאמר "ברוך אתה", כל שלא אמר עדיין את השם, יכול לומר "ותן טל ומטר לברכה" כי אתה שומע... אבל אם לא נזכר עד לאחר שסיים הברכה "שומע תפלה", חוזר ומתחיל ברכ עלינו, ואם לא נזכר עד לאחר שאמר את הפסוק "יהיו לרצון" וגו', חוזר לראש התפלה.

ה. טעה בקיץ ואמר "טל ומטר", חוזר ומתחיל "ברך עלינו", ואם לא נזכר עד לאחר שאמר את הפסוק "יהיו לרצון" השני, חוזר לראש התפילה.

מכל מלמד השכלות

חודש מר-חשוון

מר חשוון החודש השני במניין חודשי השנה לבריאת העולם, והחודש השמיני בתורה, למניין החודשים לציאת מצרים. החודש נקרא בספרי הנביאים בשם ירח בול. יש אומרים שהוא מלשון יבול, או מלשון נבל שעלי האילן נובלים, וכן מפני שהעשב כלה בשדה ובוללן לבהמה מן הבית. אחרים מסבירים את השם בול מלשון מבול, כי בחודש זה התחיל המבול לרדת על הארץ. חז"ל דרשו את שם החודש מלשון מר, שמשמעותו טיפות מים, כמו שכתוב: הן גוים כמר מדלי, והוא על שם טיפות הגשם שיורדות בחודש זה. יש שמצאו רמז בשם החודש מלשון מרירות, כי בחודש זה אין חגים או אירועים שמחים אחרים, ואף אירעו בו כמה מאורעות מצערים. השם מרחשון כמו כל החודשים, מוצאו מבבל. חודש מרחשון לעתים הוא חודש חסר בן עשרים ותשעה ימים, ולעתים הוא מלא בן שלושים יום. בז' במרחשון, מתחילים לשאול על הגשמים בתפילת שמונה עשרה "ותן טל ומטר". מזל חודש מרחשון הוא מזל עקרב, מפני שבחודש מרחשון העולם צמא למים כעקרב.

קשה קינאה בין קין להבל

קין עבד את האדמה, ותוצרתה היתה אהבתו הגדולה. הוא החליט להביא מהגידולים שאהב, קרבן לה'. כדי להביע בכך את תודתו לבוראו. בימי הבראשית כל פסיעה היתה חשובה, כי האנשים הראשונים סללו את השבילים ואת התקדימים. הבל היה מושלם יותר מאחיו. הבל, אימץ את קין כרבו המובהק. "והבל הביא גם הוא" (בראשית ד', ד'), הבל חיקה את קין, הלך בדרכיו, אולם הבל חידש מושג חדש בעבודת הבורא, הוא הביא "מבכורות צאנו ומחלביהן" הוא חידש את המושג "הידור מצוה". ועל כן זכה: "וישע ה' אל הבל ואל מנחתו" - היו מעשיו רצויים לה'.

כשנוכח קין כי הבל השכיל יותר ממנו לעבוד את הבורא, עלתה קינאה בליבו. "ויתאמר קין אל הבל אחי", התפתח ויכוח ביניהם. הבל השתמש בקנאה כדי לקנות מידות טובות ומעלות שיש בזולת, ואילו קין השתמש בקנאה כדי להפריע להבל להתעלות.

הנחש - סוכן מכירות מפלפל

שימו לב לטכניקה של הנחש: בדבר האלוקים המקורי נאמר מפורשות: "ויצו ה'... לאמר מכל עץ הגן אכל תאכל ומעץ הדעת... לא תאכל ממנו". דברי האלוקים הם קודם כל צו, פקודה ברורה. תחילתם בקביעה ברורה שהכול מותר. כל עצי הגן מותרים באכילה. כך משתמע מן הביטוי החוזר: "אכול תאכל", האיסור מתמקד בעץ אחד הניצב בתוך הגן. אך הנחש החלקלק מטעים את דבריו באוזני האשה. כבדרך אגב, הוא מחדיר הערכה שונה למהות האיסור: "אף כי אמר אלוקים" - אמר ולא ציווה. האיסור אינו כל חמור. האומנם הכול נאסר עליכם? האשה משתכנעת: "ממרי עץ הגן נאכל". עתה נעלמו המילים "מכל" ו"אכול תאכל". "ומפרי העץ אשר בתוך הגן אמר אלוקים לא תאכלו". גם כאן כבר בוצע התיקון: לא עץ בודד הוא האסור, אלא מפרי העץ אשר בתוך הגן. זהו הפרניציפ החוזר על עצמו מאז ימי קדם ועד ימינו. להחלעל מן המותר, לחשוב רק על האסור ועל המגביל, במטרה להוכיח שזו גזירה שלא ניתן לעמוד בה.

מעשה נפלא על זיווג משמיים

בת הייתה לשלמה המלך וקציעה שמה. טובת לב הייתה, חכמה ונאה, על כן אהבה אביה עד מאוד. כשגדלה והייתה לנערה, ביקש שלמה המלך לדעת, מי יהיה בן זוגה. החליט המלך לבקש מהכורן לשאול באורים ותומים ותשובות החי' הייתה, כי עלם עני וחסר כל ישא את בתו האהובה קציעה. כאשר שמע שלמה המלך את דבר ה', התעצב מאוד וחשב בלבו: ארחיק את קציעה בתי מירושלים ואושיבה במקום אשר לא דרכה שם כף רגל אנוש, ואצפה לנפלאות, אשר יעשה ה', כאשר יקיים את דברו. קרא המלך לחמשיים איש ואמר להם: "דבר סוד לי אליכם! הסכיתו ושמעו! אנייה גדולה הכנתי עבורכם, ובה תפליגו לאי בודד ושומם בלב ים, שם תבנו מגדל גבוה, ומסביב לו תקימו חומה חזקה ובצורה ללא שער וללא כל מבוא וכשתסיימו את עבודתכם, שובו לירושלים בסתר והתייצבו לפני!" העבדים קדו קידה לפני מלך, ולפני שיצאו ההזרים שלמה המלך: "הישמרו לכם פן תתגלה תכנית זו לאיש מלבדכם!" השיבו העבדים ואמרו: "תדבק לשוננו לחכנו, אם נגלה סוד המלך ואם נגידהו לילוד אישה!" העבדים ברכו את המלך ויצאו לדרכם הארוכה.

כעבור שלשה ירחים הגיעו אל אחד האיים הרחוקים מאוד, שם השליכו עוגן בקרבת החוף וירדו אל היבשה, ומיד החלו בבניית המגדל מאבנים גדולות וחקוקות, אשר הביאו עמם. בראש המגדל בנו עלית גג, ולתוכו הכניסו מיטה, שולחן, כסא ומנורה. כשסיימו את עבודת הבניה עד תומה שבו לירושלים, התייצבו לפני המלך, סיפרו לו על מלאכת הבניה ואף הראו לו את תבנית המגדל, וייטב הדבר בעיני המלך.

ויאמר להם: "שובו אלי בעוד שבועיים, כי דבר לי אליכם!" ויגעו עבדיו ויאמרו: "כמצות המלך נעשה!" שלח שלמה המלך וקרא לבתו קציעה ואמר לה: "בתי הכיני לך בגדים לרוב, כי בעוד שבועיים ימים תיפרדי מארמון אביך והבאתיך אל מקום אחר, אשר ייעדתי לך!"

שאלה קציעה: "עד מתי אשהה במקום החדש?" ענה לה המלך: "לא תוכלי לדעת את הדבר, כי סוד הוא!" פניה של קציעה לבשו ארשת שמחה ועלילות לשמע דברי אביה, ובתימהונה כי רב, שאל שלמה המלך: "מדוע את כה שמחה! הן לא תדעי מתי תשובי והיכן תמצאי ואם תוכלי להתענג במקום החדש כשם שאת מתענגת בארמון אביך המלך?"

מיחרה קציעה להשיב לבתיה וכה אמרה: "כל ימי חשבותי בלב, מתי יבקש ממני אבי דבר ואוכל לקיים כל אשר יצווני, והנה הגיעה לידי הזדמנות חשובה למלא אחר מצוות אבי. הנני מוכנה ומזומנה לעשות כדברך, אבא!" לאחר ארבעה עשר יום שבו עבדי המלך נכונים לעשות כל אשר יצווה עליהם. אמר להם שלמה המלך: "את קציעה בתי קחו עמכם אל המגדל אשר בניתם והושיבוה שם בעליות הגג ואחר כך חזרו לירושלים, והמשיכו לשמור בלבכם סוד זה!" ברכם המלך לשלום, ואחר יצאו לדרכם. ימים רבים הפליגו בים, עד שהגיעו אל האי ואל המגדל אשר בנו, שם הושיבו את הנערה והכיניו לה מזון לארבעה חדשים. בברכת שלום נפרדו ממנה בהותירם אותה לבדה בלי נידח ושומם זה. מששבו עבדי המלך לארמון, ספרו באי כי השלימו את משימתם. לאחר מכן קרא המלך לנשר גדול כנפיים וציוה עליו להביא יום יום מנת אוכל חמה ממתבח הארמון לקציעה בתו, אשר נמצאת הרחק בראש המגדל.

באותם ימים גרה משפחה עניה מאוד בעיר עכו. האב אביים שמו, עני מרודה היה ועמל קשות להרוויח את לחמו. ילדיו היו לבושים בגדים ישינים ובלויים, וכך סבלה משפחה זו מעוני וממחסור. בן היה להם ושמו עוזיאל.

חכם ונבון היה, כי אביו למדו תורה וחנכו למצוות. ברבות הימים כשגדל והיה לעלם צעיר, ראה את קשיי אביו בפרנסת בני המשפחה, החליט לעבור לעיר אחרת כדי למצוא מקור פרנסה טוב יותר ולהקל על אביו. הוריו חששו וניסו להניאו מהחלטתו, אך הבן הפעיר בהם. בראותו כי עז רצונו בכך, ניאתו לו ונפרדו ממנו לשלום. יצא עוזיאל מעיר מולדתו

ונדד ממקום למקום.

עם רדת הלילה הגיע לשדה גדול ונשאר ללון שם. צמא היה ורעב עד מאוד, אך אוכל מנין לו! בהיותו עייף מאוד מהדרך הארוכה לקח מספר אבנים, והניחם למראשותיו, ובטרו לכתו לישון התפלל אל ה' שיפיל עליו תרדמה עמוקה, כדי שלא ירגיש ברעבונו, השתרע על רגבי האדמה ונרדם.

רוח חזקה נשבה, והקור חדר לעצמותיו ולאחר זמן קצר התעורר עוזיאל, כי צינה עזה אחזתו, ולא יכול היה לישון. לפתע ראה פגר שור מושלך לצדו.

נכנס עוזיאל בין צלעות השור ומצא בהן מסתור מפני הקור הגדול, וכך נרדם בשנית. בחצות הלילה עט על נבלת השור נשר גדול, שנשץ ציפורניו בנבלת השור, בתוכו ישן עוזיאל.

הנשר הרים אותם, ונסק כנפיים ועף הרחק מהמקום ההוא, עד המגדל אשר בו ישבה בת המלך. שם ירד עם טרפו לגג המגדל, אכל את בשר הנבלה ושבע. פעולת השחר, התעוררה קציעה משנתה, ועלתה על הגג כמדי בוקר, ולהפתעתה ראתה פגר בהמה על רצפת הגג. התקרבה אל הפגר, ומה רבה היתה השתוממותה כשראתה בין צלעותיו, ישן נער שינה עמוקה. בעדינות היא העירה אותו משנתו ושאלה: "מי אתה? ומי הביאך למקום נידח זה?" ענה עוזיאל: "נער עני אני, ובתוך הנבלה הסתתרתי מפני הקרה, ונרדמתי. ועתה הנני מוצא עצמי כאן. אין זאת כי אם עוף גדול הביאני היום בכנפיו." חמלה עליו קציעה והביאה אותו אל חדרה.

היא הגישה לו ארוחה חמה והעלם שב לאיתנו.

קציעה סיפרה לעוזיאל, כי אין אפשרות לרדת מהמגדל, וכי עליו להישאר כאן עד אשר יבוא עבדי המלך ויקחו אותם משם. למחרת כאשר הגיע הנשר אל המגדל עם הארוחה המוכנה עבור בת המלך, הבחין באדם נוסף במגדל.

ביום השני הביא עימו שתי ארוחות, אחת לקציעה ואחת לעלם. וכך עשה מהיום ההוא והלאה, מדי יום ביומו.

ברבות הימים נשא עוזיאל את קציעה לאשה וכתב לה כתובה כדת וכדין. וכך גרו שם במגדל חודשים רבים, עד שנוכל להם בן, ואז הביא הנשר ארוחה חמה גם לבן הקטן. זמן רב חלף, ושלמה המלך ביקש לדעת מה שלום בתו. מיד קרא לנשר, וכשהגיע הנשר, אמר למלך: "שלום לאשה ולבעלה ושלום לבנה הקטן!..."

השתאה שלמה המלך ושאל: "מי הביא את האיש למגדל?" הנשר לא ידע תשובה, והוסיף ואמר: אף אוניה לא עברה שם בכל אותו הזמן, ונעלם מכולם מקום הימצאה של קציעה.

השתומם המלך עוד יותר, וביקש להגיע בכבודו ובעצמו אל המגדל. בראות קציעה את אביה, נפלה על צוואריו ובכתה בכי גדול... כראות המלך את עוזיאל ואת בנו, הבין כי הוא נכדו, ופנה אל עוזיאל ושאלו: "כיצד הגעת היום?"

סיפר עוזיאל לשלמה המלך את כל הקורות אותו. ראה שלמה המלך, כי אדם חכם וירא ה' הוא ואת מצוותיו שומר, הודה לה' על חסדו הרב, על שהשיא את בתו ליהודי משכיל בכל חכמה, ואשר יראת אלוקים בו.

כשחזרו לירושלים, עשה המלך משתה גדול. וסיפר לכל המסובים את אשר עבר על בתו באי ואמר: "גם בפעם הזאת נוכחתי לדעת, כי אי אפשר להסתתר מפני גזירת ה'." הנה שלחתי את בתי למקום נידח כדי שלא תינשא לבחור עני כפי שנודע לי גורלה מהאורים ותומים.

בסופו של דבר בדרך לא דרך, נשלח העלם העני הזה לראש המגדל הבודד, כדי שתהיה לו לאשה!

ועל כך אמר שלמה המלך במשלי (א' כ'): "אין חכמה ואין תבונה ואין עצה לנגד ה'!"

כלומר, לא תועיל שום חכמה ושום עצה, במה שיחשוב אדם לעשות נגד גזרת ה' וגם אם יתחכם ויתבונן ויקח את העצה הכי נכונה מכל האנשים הכי חכמולוגים בעולם, הוא לא יוכל לשנות או לבטל את מה שנגזר עליו.

כי מה שהקב"ה גזר, כך יהיה! ללא שום שינוי! (ע"פ ספר האגדה)

שישן ושמוחו בשמחת תורה

בשבת והודיה להשי"ת הננו מתכבדים להזמין
להשתתף עמנו בחגיגת מצוות

הכנסת ספר תורה

שונכת לעילוי נשמת בנו היקר החייל רס"ם
נריה שאער הי"ד
שנפל במלחמת "חרבות ברזל" כ' כסלו תשפ"ד

ונתנו ע"י תלמידי ישיבת "שערי מבשרת ציון"
ובני משפחותיהם באה"ב למען אחיהם **Mevaseret**
ישיבי ארץ ישראל שמחה נפשם על ארצנו ועמנו

ישיבת א"ה ב"מ ראשון ל"ח חשוון תשפ"ו 18.10.25 בבית מספחת שאער רח' מבצע עובדיה 7 יבנה

בתוכנית:
16:00 התכנסות
16:30 תפילת מנחה

במשד:
רבנים
ראש העיר יבנה מר דודי גבאי
אנשי ציבור

מנחה הערב: מוטי מגער
את הערב ינעו המזמר ציון גולן

נשח לראותכם
משפחת שאער

יד
66
חוד הברית

<p>פרכה והצלה</p> <p>רפואה שלימה דינה כלכרי בת סולטנה הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרנ"ב אבריה ושס"ה גידיו. תחזור לאיתנה ותזכה לשנים רבות וטובות עם בעלה מרדכי וברכה לילדיהם</p>	<p>פרכה והצלה</p> <p>רפואה שלימה דינה כלכרי בת סולטנה הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרנ"ב אבריה ושס"ה גידיו. תחזור לאיתנה ותזכה לשנים רבות וטובות עם בעלה מרדכי וברכה לילדיהם</p>	<p>פרכה והצלה</p> <p>רפואה שלימה דינה כלכרי בת סולטנה הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרנ"ב אבריה ושס"ה גידיו. תחזור לאיתנה ותזכה לשנים רבות וטובות עם בעלה מרדכי וברכה לילדיהם</p>	<p>פרכה והצלה</p> <p>רפואה שלימה דינה כלכרי בת סולטנה הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרנ"ב אבריה ושס"ה גידיו. תחזור לאיתנה ותזכה לשנים רבות וטובות עם בעלה מרדכי וברכה לילדיהם</p>
--	--	--	--

<p>פרכות ואיחולים</p> <p>לאמינו ושריהם אלקור לרגל נישואיהם יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ועלה קשר יפה וזכו להמשך את מסורת הבית המפואר ענני הגפן בענני הגפן דבר נאה ומתקבל נחת ושישכר ועופרה אלעזרי ולשטיב וחתי ישראל</p>	<p>פרכה והצלה</p> <p>סני ומהלך ישראל על הסיוע לזיכוי הרבים. לרפואתם הוצלתם משפחתם שיזכו בפרנסה טובה, אושר ושלווה. יתגשמו משאלות ליבם לטובה וזיווגים הגונים לילדיהם</p>	<p>פרכה והצלה</p> <p>כ"ה חשוון תשפ"ו זכות התהילים תגן בעדה שתזכה לאושר ופרנסה טובה, רפואה שלימה, ובינה לעשהאל ויהיה לילדיהם להבדיל לע"נ מרדכי נאמן בן חנוס ז"ל</p>	<p>פרכות ואיחולים</p> <p>יהודה וישראל אריאל להולדת הבת. שתגדל כאימונת שרה רבקה רחל לחופתה ותצליח בכל דרכיה. ונחת וישלווה ליצחק ורינה יעקוב יעקב ואילנה אריאל</p>	<p>פרכה והצלה</p> <p>לע"נ הצנועה והענוה אברהם שריפאן בן מרים ז"ל כ"י תשרי פקידת שנתו</p>	<p>פרכה והצלה</p> <p>לע"נ הצנועה והענוה אברהם שריפאן בן מרים ז"ל כ"י תשרי פקידת שנתו</p>	<p>פרכה והצלה</p> <p>לע"נ הצנועה והענוה אברהם שריפאן בן מרים ז"ל כ"י תשרי פקידת שנתו</p>	<p>פרכה והצלה</p> <p>לע"נ הצנועה והענוה אברהם שריפאן בן מרים ז"ל כ"י תשרי פקידת שנתו</p>
--	---	---	---	---	---	---	---

שבת שלום ומבורך

<p>לעילוי נשמת :</p> <p>ביג-שרה לארי בת רבקה ז"ל נריה שאער הי"ד בן ענת וראובן הי"ו יהודה ישראלי בן חנה מנב"ת מרדכי נאמן בן חנה-נור וציון ז"ל אברהם ישראלי בן חנה יעקב ז"ל ששון צחיק בן עליזה ז"ל שלמה נקניב בן סוליקה ואליהו ז"ל אליס פורת בת סוליקה ואליהו ז"ל</p>	<p>לעילוי נשמת :</p> <p>לירן מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה אורן אהרון ז"ל בן ריטה שתחיה דינה מאנדי בת חנה ואיה ז"ל נורית-חן דנינו בת מסעודה ז"ל סולטנה גולגולאן בת שמחה ז"ל זמירה אשמוגין בת לולו ז"ל ביבי נסימי בת שוורר ושמאל ז"ל שושנה סיפרסקי בת רבקה ז"ל</p>	<p>לעילוי נשמת :</p> <p>אברהם-יגל בן רעות הי"ו יוסף אהרונים בן ביבי הי"ו דוד דודי בן נרגס וזכריה הי"ו אמנה-בשמת בת נורית מנב"ת חנה דודי בת שרה מנב"ת דליה נסימי בת גורג'יה מנב"ת בהטרי אשאבן בת נובר מנב"ת דינה לארי בת סולטנה מנב"ת סימה טסה בת מרגלית מנב"ת</p>	<p>לעילוי נשמת :</p> <p>שלמה לארי בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו הרב ניסן ישראלי בן חנה מנב"ת ישראל פרג' רפאל בן מרים הי"ו אסתר אהרונים בת גוהר מנב"ת נהיית ישראלי בת שרה מנב"ת ריחן-רחל בת גיראן מנב"ת מרגלית מוסאי בת שמחה מנב"ת לידה הרוני בת מרי מנב"ת יפה צברי בת ריחן-רחל מנב"ת</p>
--	---	--	--